

1 sierpnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

A01d 7/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 5972.

Nils Fredrik Bernhard Östberg
(Tureberg, Szwecja).

Kl. 45~~c~~ 1.45^c 7/06

Grabie.

Zgłoszono 28 kwietnia 1925 r.

Udzielono 28 września 1926 r.

Pierwszeństwo: 31 października 1924 r. (Szwecja).

Wynalazek dotyczy grabi o zębach sprężystych, wykonanych z drutu, które wystają nazewnątrz z oprawy zębów i są na końcach pozaginane, by chwyciły zgrabiany materiał. Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi sposób przymocowania tych zębów do ich oprawy.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia widok grabi w perspektywie, fig. 2—widok z góry, fig. 4—przekrój podłużny odmiany wykonania wynalazku, fig. 3—szczegół urządzenia, fig. 5—widok innej formy wykonania w perspektywie, fig. 6—przekrój wzdłuż linii A—A na fig. 5 i fig. 7 uwidacznia w skali większej część grabi widzianą od spodu.

Do oprawy 3, osadzonej jednym swym końcem na grabisku 2, a spłaszczonej lub

rozszerzonej na drugim końcu, są przymocowane zęby 1, rozłożone wachlarzowo względem grabiska i wspierające się o jedną z płaskich stron oprawy, w dwóch lub kilku punktach, jeden wewnątrz drugiego, w celu możliwie jeknajsilniejszego i najtrwalszego połączenia zębów z oprawą. Oprawie można nadać rozmaite formy, która nie stanowi zasadniczej cechy wynalazku. W wykonaniu według fig. 1 oprawa posiada kształt tulejki, której szerszy koniec zostaje spłaszczony tak, iż zaciska wsunięte weń zęby. Celem pewniejszego jeszcze zmocowania zębów z oprawą można je z nią spoić lub zlutować.

Na fig. 2 i 4 przedstawione są zęby, przymocowane do oprawy odejmowalnie, a według fig. 2 przymocowane są do dolnej

strony płaskiej oprawy 3; na figurze tej nie przedstawiono jednak grabiska, ani też obejmujących je części oprawy. Zęby założone są w otwory, wykonane w obrzeżach zewnętrznym i wewnętrznym 10, 11, z których pierwsze 10 jest wykonane przez odgięcie zewnętrznej krawędzi oprawy. Wystająca nazewnątrz obrzeża część zębów jest nieco spłaszczona (fig. 3), aby każdy posiadał gniazdo do oparcia się o to obrzeże, w chwili zamocowania zębów naśrubkami 8. Obrzeże 11 można jednak pominąć, a wówczas zęby, zamiast wkładać się w to obrzeże, przymocowane są do oprawy śrubkami tak, iż każdy ząb jest zaciśnięty pomiędzy główką śrubki i jednym z płaskich boków oprawy.

Jeżeli nie chodzi o wymianę zębów, to śrubki można zastąpić nitami.

W wykonaniu według fig. 4 zęby są zaciśnięte pomiędzy oprawą lub płytą 12 i płytką 13, za pomocą odpowiedniej ilości śrub zaciskowych 16, z których jedna uwidoczniła jest na tej figurze. Płytką 13 posiada obrzeża 14, zaopatrzone w wykroje, w które wchodzi poszczególne zęby i są w nich unieruchomione w kierunku poprzecznym, a płyta czyli oprawa 12 jest wygięta w kształt uwidoczniiony na fig. 4, aby zęby otrzymały zapewnione umocowanie, o co właśnie chodzi w tym sposobie wykonania.

Powracając do wykonania przedstawionego na fig. 1, należy zaznaczyć, że zęby można tu również przymocować odejmowalnie. Ten sposób wykonania oprawy jest odmianą wykonania przedstawionego na fig. 4. Różnica pomiędzy temi odmianami polega tylko na tem, że w wypadku pierwszym części, pomiędzy którymi są zaciśnięte zęby, stanowią jedną całość, w drugim zaś stanowią dwa odrębne narzędzia.

W poprzek zębów, na odpowiedniej odległości od oprawy, biegną druty 4 i 5, które wzmacniają zęby i utrzymują ich sprężystość.

W wykonaniu według fig. 5, 6 i 7 zęby

tworzą pary z drutu zgiętego we dwoje, dzięki czemu łatwiej jest przymocować je nitami lub śrubkami zaciskowymi. Według rysunku zęby są przymocowane nitami 17 tak, iż jeden nit przypada na każdą parę zębów. Każdy nit wkłada się pomiędzy dwa pręty drutu przez otwór w oprawie, a następnie rozklepuje się jego górny koniec tak, aby zęby zostały zaciśnięte pomiędzy główką nitu 18 i dolną powierzchnią oprawy.

Przednia krawędź oprawy, podobnie jak i poprzednio, odgięta jest w kształcie obrzeża, które zaopatrzone jest w wykroje 19 przeznaczone do unieruchomienia zębów w kierunku poprzecznym. Aby oprawa była możliwie jaknajtrwalsza i sztywna, można ją zaopatrzyć w poprzeczny grzbiet 20, a wówczas korzystne jest (lecz nie jest konieczne), aby zęby opierały się o oprawę po obu stronach tego grzbietu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grabie, o zębach sprężystych z drutu, wystających nazewnątrz oprawy zębów i zagiętych na końcu, aby chwytaly zgrabiany materiał, znamienne tem, że posiadają płaską oprawę do zębów, rozszerzoną na końcu zewnętrznym i zamocowującą wzdłuż jednej swej krawędzi zęby, które opierają się o tę krawędź i o samą oprawę w dwóch lub kilku miejscach.

2. Grabie według zastrz. 1, znamienne tem, że oprawa zębów składa się z kilku części, pomiędzy którymi są zaciśnięte zęby i które posiadają wykonane wytłaczaniem lub w inny sposób wycięcia do unieruchamiania zębów.

3. Grabie według zastrz. 1, znamienne tem, że zęby przymocowane są do jednego z płaskich boków oprawy śrubami, nitami lub w inny sposób i umieszczone są w wykrojach, wykonanych w obrzeżu zewnętrznej krawędzi oprawy.

4. Grabie według zastrz. 1, znamienne

tem, że na jednym z płaskich boków oprawy utworzone są dwa poprzeczne wytłoczone żeberka 10, 11, znajdujące się w odpowiedniej od siebie odległości i zaopatrzone w wykroje do umieszczenia w nich zębów, których część, znajdująca się nazewnątrz jednego z tych obrzeży, jest spłaszczona.

5. Grabie według zastrz. 1, znamienne

tem, że zęby ich tworzą pary z drutu zgiętego we dwoje, przymocowane do jednego z boków oprawy nitami lub śrubą, wchodzącą pomiędzy druty tej pary zębów.

Nils Fredrik Bernhard Östberg.

Zastępca: K. Czempieński,
rzecznik patentowy.

